

[Lütken.]

ken han modtog vort forslag om at afskaffe afskrivninger på varer købt på bindende kontrakt. Jeg er helt enig i den vurdering, finansministeren giver af praksis på dette område, og det tør siges, at det er en meget, meget kedelig form for lovgivning, når det er sådan, at man skal sætte himmel og jord og utallige eksperter ind på at kontrollere et sådant område. Jeg har derfor egentlig ikke mere at sige, end at selvfølgelig kan jeg være enig med finansministeren i, at der skal ske en aftrapning. Det er vel muligt, at man ikke sådan fra dag til dag bør afskaffe disse kontrakter, men det kan vi jo forhandle om i skatteudvalget.

Fra de øvrige partiers ordførere var der jo ikke den helt store tilslutning; dog var man fra radikal side interesseret i, at problemer blev rejst, og at vi fik dem drøftet i skatteudvalget, og jeg skrev mig også bag øret, at hr. Lembourn bemærkede, at i det omfang der kunne forelægges noget i skatteudvalget, der viste, at man på dette område havde kraftigt misbrug af reglerne, så var man villig til også fra konservativ side at se herpå.

Vort motiv har først og fremmest været dette, at vi synes, det er uanstændigt at have en form for skatteregler, som i så stort omfang må antages at blive misbrugt, og som samtidig pålægger skattemyndighederne en så voldsom administration, når skattevæsenet i virkeligheden har mangel på arbejdskraft til at sætte ind på andre områder. Derfor tror jeg i og for sig, at det forslag, der her ligger, vil få en god gang igennem skatteudvalget og tinget; jeg tror, at vi vil få realiseret de hovedtanker, der har ligget bag ved dette forslag.

Forslaget med hensyn til bygningsafskrivninger, hvor vi vil nedsætte disse procenter, blev knap så velvilligt modtaget. Det har for mig altid været svært overhovedet at se, at der var nogen begrundelse for afskrivninger, så længe det drejede sig om den tekniske forældelse, altså den slitagemæssige del. Det er dog sådan, at samtlige udgifter, en husejer har på vedligeholdelse, hvorved han ikke går videre, end at han bringer huset i samme stand som den, hvori han har overtaget det, kan han jo trække fra direkte som en årlig vedligeholdelsesudgift simpelt hen. Det vil sige, at der kan

stå driftsbygninger og bygninger i dette land i århundreder. Vi har jo bygninger til offentlig brug, der har stået fra det 11. århundrede. Det, der måske kan være tale om at give en rimelig dækning for, hvis man vil opretholde det synspunkt i skatte-lovgivningen, at skatteydere skal ikke have fradrag for andet end deres faktiske udgifter ved at erhverve indtægterne, det, man måske kan give noget for, det er det, at bygninger på grund af udviklingen kan blive umoderne, og derfor må man likvidere dem eller fjerne dem og bygge nye på et tidligere tidspunkt end det tidspunkt, hvor den faktiske slitage har ødelagt dem.

Jeg kan forstå, at i hvert fald en del af disse problemer var finansministeren ikke uvillig til at se nærmere på; det drejer sig især om bygningsafskrivningerne, for så vidt angår detailhandelen. Det går jeg ud fra at vi kan se på, for det er vor opfattelse, at man nok generelt er for højt oppe med afskrivningerne, mens man i hvert fald inden for visse områder er alt for højt oppe og favoriserer en form for byggeri, som måske ikke lige netop er den form for byggeri, vi burde prioritere allerhøjest i dag.

Jeg kan ikke takke de borgerlige partiers ordførere for megen forståelse over for disse problemer. Men jeg vil sige, at mit hovedsynspunkt er det, at folk skal ikke have fradrag for noget, der ikke er en udgift — det gælder for så vidt begge de forslag, som jeg er ordfører for — og jeg tror, man skal gøre meget for at udrydde den mistillid, den kløft i befolkningen, der på det skattemæssige område er ved at opstå, idet man har en fornemmelse af, at nok er vi alle lige for loven, men i hvert fald med hensyn til skat findes der skatteborgere, som er mere privilegerede end andre. Derfor tror jeg, vi som helhed skal have vor opmærksomhed meget nøje henledt på, hvad der er retfærdigt, og hvad der er rimeligt ud fra de formål, som skattelovgivningen skal opfylde, nemlig at skaffe nogle penge ind til staten.

Hvis man så vil føre konjunkturpolitik og vil sætte pengemidler ind på bestemte områder, så mener jeg ikke, man skal belaste skattesystemet alt for meget med disse ting, for så kommer man ud i netop den situation, som vi har befundet os i med hensyn til skattelovgivningen i nogle år nu.

Men som sagt, jeg tror, at man fra alle